

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhia:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.,
a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăce Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numele singuratici la 5 cr. se vînd la „Tipografia”, soc. pe acțiun

Numele singuratici la 20 bani se vînd la librăria G. Cârjan, Ploiești

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Învitare de abonament

la

„TRIBUNA“

**Cu 1 Octomvrie 1898 v. încep
nouve abonamente lunare, cuar-
tale, semestrale și anuale.**

**Domnii abonenți sînt rugați
a grăbi cu reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expe-
diție a foil.**

**Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, care începe cu prima și
se termină cu ultima lună, după
stilul vechiu.**

Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral . . . 3 fl. — cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.

**Este în interesul dlor abo-
nenți, ca adresele să fie însemnate
oat se poate de corect și legibil.
Domnii abonenți vechi sînt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fășile, în
oare li-s-a trimis „Tribuna” până
acum.**

Administrațiunea

Licitație în maghiarisare.

(m.) Prim-ministrul Bánffy nu de
mult s'a lăudat în dietă, între aplauzele
deputaților și mai cu seamă a mame-
lucilor sei, că el e șovinist și că direcția,
ce o urmărește guvernul și partidul li-
beral în scop de-a crea (kiépteni) *statul
național maghiar* este foarte bună și
are tot mai mari succese.

Acum vine un alt corifeu politic al
Maghiarilor, un strașnic antagonist al
lui Bánffy, și combatînd guvernul, de-
clară, că nu e mulțumit cu succesele de
maghiarisare ale lui Bánffy!

Acest corifeu e contele Apponyi.
Duminecă, în 16 l. c., Apponyi s'a pre-
sentat între alegătorii sei din Jászberény,
luând parte la o serbare a meseriașilor
de acolo. Cu acest prilej a ținut alegé-
torilor un discurs asupra situației poli-
tice, avînd scopul a le insufla tărie și
perseverență în susținerea principiilor,
de cari e condus »partidul național«.

În discursul seu Apponyi a accen-
tuit, că politica Ungariei e dominată
azi de chestia pactului cu Austria. În
consecință cu chestia aceasta s'a ocupat
în detalii pe pe lung, încearcă-ndu-se a
convinge pe cetățenii alegători, că gu-
vernul a apucat în chestia pactului pe
o cale, care numai urmări păgubitoare
poate ave pentru țeară.

După-ce 'și-a expus în chestia acea-
sta vederile, a trecut, în partea a doua
a discursului seu, și la alte chestii de
interes public.

Avînd triste reminiscențe dela ale-
gerile dietale din urmă, de acum doi
ani, Apponyi a înfierat sistemul politic
dominant azi, accentuînd, că sub gu-
vernarea lui Bánffy e foarte greu pentru
alegători a-și manifesta simțăminte con-
trare celor dela putere și că toată nису-
ința guvernamentului de azi se concen-
trează în a încătușa libertatea cetățe-
nilor. Puterea statului se sistematizează
cu un singur scop, ca alegerile, fie co-
munale, comitatense ori dietale, se dee
rezultatul dorit de guvern. În Ungaria
azi nu există libertate, decât una sin-
gură: *libertatea abuzurilor și seduce-
rilor*, aplicată de către cei dela putere.

Nu voim să detragem nimic din
talentul oratoric al contelui Apponyi, și

nici nu intenționăm a reduce tăria ar-
gumentelor sale cu care a combătut în
discursul seu procederea lui Bánffy în
chestia pactului, dar' din notițele ste-
nografice ale vorbirii sale, vedem, că
efect mai plausibil, manifestat prin dese
și furtunoase aprobări, au produs expu-
nerile despre *libertatea* din Ungaria, pe
cari le-am schițat mai sus.

Dar' ca efectul s'și ajungă culmea
nu e destul nici atîta. Politicianii ma-
ghiari știu, că efect adevărat, efect până
la delir numai așa poți produce în pu-
blicul unguresc, dacă îi ilustrezi și-ți
pui în vedere în o formă oare-care
figura utopică, care-l încantă: maghia-
risarea și scopul final al ei: *statul na-
țional maghiar*. O știu aceasta politi-
cianii, o știu gazetarii, căci ei 'și-au
crescut publicul astfel. Și dela aceasta
— se înțelege — nu face excepție nici
Apponyi. Unii oratori înhață în discursu-
rile lor tema maghiarisării la început,
ca să predispuie publicul, alții o lasă în
urmă, ca efectul să fie mai durabil.
Apponyi în Jászberény a revenit în
urmă la această temă predilectă.

Dacă înșel Bánffy s'a lăudat în
dietă, că sistemul lui de maghiarisare e
bun, Apponyi a trebuit să meargă mai
departe, să pretindă mai mult. »Dorese
— a zis el — un stat puternic, un stat
maghiar puternic, un *stat național ma-
ghiar puternic și nu un organism
ținut de sus de pîr...*

Adecă ceea-ce face sistemul lui Bánffy
pentru crearea statului național maghiar
nu e decât un organism ținut de pîr,
susținut cu forța prin slujbași. Apponyi
spune, că vrea mai mult, căci numai pe
calea aceasta se poate arăta în Ungaria
cine e mai mare patriot, mai mare Ma-
ghiar.

Eată licitația în maghiarisare!

Sibiu, 19 Octomvrie n.

Dualismul îmbetrănit. »Frank-
furter Journal«, spune într-o *correspon-
dență din Pesta*, că bătrînul Tisza
Kálmán ar fi făcut înaintea unui *ziar-
ist străin* următoarea declarație:

**»Dualismul a îmbetrănit și
moare de slăbiciunea bătrînețelor.
Treizeci de ani e cam mult
pentru contracte de stat; abia va
mai fi vr'un contract mai vechiu.
Acî nu mai folosește nici o
doctorie. Dualismul nu se mai
poate pune în picioare.**

Această declarațiune numitul co-
respondent o aduce spre a caracteriza
scepticismul cecurilor din Budapesta.

Actul cu pricina. Despre soar-
tea mult discutatului »act fals«, se în-
registrează un nou dat. »Drapelul
public o stășițoare corespondență din
Brașov asupra chestiunii școalelor,
arătînd dispoziția amărîta a Brașo-
venilor în actuala fasă a chestiunii.
Între altele corespondentul »Drapelul-
lui« serie:

»A făcut mare haz pe aici lumea,
de stăruința cu care »Voința Națio-
nală« cere fotografierea actului cu *prici-
na*. Dar' actul acesta care a provo-
cat atîta polemică, a *dispărut din
arhivele metropoliei din Sibiu*.
În adevăr, în urma discuțiunii între-
prinse prin presă în chestiunea *actelor*,
a venit Jeszenszky la Metropolitul
nostru și 'i-a cerut cu toată hotărîrea
actul pe motiv că n'a știut să țină se-
cretul oficial. Și Metropolitul n'a pu-
tut să facă altfel, decât să ie dîne do-
sare actul împiricinat și s'îl dee lui
Jeszenszky«.

Încep deja combinațiile! Me-
ropolitul Miron e încă pe catafalc, și
deja încep combinațiile asupra succe-
sorului seu în scaunul metropolitan. Este
»Egyetértés«, organ ale cărei legături
sînt cunoscute, care face următoarea
combinație în nrul seu de Marți:

»Ca urmaș al metropolitului Miron
se amintește Popea, episcopul Caranse-

beșului, care se bucură de mare autori-
tate și popularitate în archidieceza tran-
silvană gr-or. Un alt candidat mai tîner
ar fi Dr. Ilarion Pușcariu, actualul vi-
car, pe care însă Românii nu-l iubesc,
și astfel e mai mult ca verosimil, că va
fi ales Popea«.

Câte combinații se vor mai face
încă!...

LIBERTATEA

de

JOHN STUART MILL.

— Traducere de Teodor V. Păcățian. —

II.

Libertatea cugetărei și a discuțiunei.
(Urmare).

Încetarea schimbului serios de idei
asupra chestiunilor — una după alta —
e o necesitate pentru întărirea opiniilor;
întărire, care în cazul când opinia e co-
rectă, e tot atât de salutară, pe cât e
de periculoasă și stricăcioasă atunci,
când opinia e greșită. Dar' deși această
permanentă micșorare a limitelor diver-
sunei de păreri, e necesară în sensul
duple al cuvîntului, — inevitabilă și in-
dispensabilă totodată — totuși nu sîm-
țăm constrîns a concluda, că toate ur-
mările ei trebuie să fie salutare. Perde-
rea unui mijloc atât de important pen-
tru priceperea clară și vie a adevărului,
cum ni-l dă necesitatea de a-l declara
sau a-l apăra contra inamicilor, ce e drept,
nu e prevalentă, micșorează însă în mē-
sură destul de mare avantajul recunoa-
șterii generale a adevărului. Acolo, unde
avantajul acesta nu măi poate fi men-
ținut, trebuie să recunosc, că eu mai bu-
curos aș vedea, cum învățătorii omenirii
se silese să găsească un mijloc suplini-
tor, o dispoziție oare-care, spre a preda
conștiinței discipulului astfel greutățile
chestiunei, ca-și-cum 'i-ar fi octoate din
partea unui contrar neobosit în a-l con-
verti.

În loc să caute însă dispoziții în
scopul acesta, ei au pierdut și dispozi-
țiile avute mai de demult. O astfel de
dispoziție era și *dialectica socratică*,
atât de minunat predată în vorbirile lui
Plato. Esența ei se compunea din o dis-
cutare negativă a tuturor chestiunilor
mari, din filosofie și din viață, care ur-
mărea cu specială dexteritate scopul de
a convinge pe toți cei-ce au acceptat nu-
mai frazele banale ale unei opinii usu-
ale, că n'au idee clară asupra teoriilor
cărora s'au închinat până aici, pentru-
că, convingîndu-se despre neștiința lor,
se poată fi conduși la o credință tare,
basată pe imaginația clară a vederilor,
a doctrinelor și pe motivele acestora.

Disputele școlare din evul mediu
aveau același scop. Ele aveau tendența
să demonstreze, că școlarul înțelege nu
numai părerea sa, ci și părerea contra-
rului; știe să stăpânească motivele uneia
și să combată motivele celeilalte.

Disputele aceste din urmă de ve-
deri, aveau, fără îndoială, o scădere in-
curabilă, aceea că presupunerile presen-
tate erau luate din domeniul autorității,
nu din al minței; ear' ca exerciții de
spirit, erau în toată privința inferioare
dialecticii puternice, care a educat spi-
ritul bărbatilor socratici (*Socratici viri*).
Dar' spiritul timpurilor nouă le da-
torăște amîndurora cu mult mai mult,
decum singur e de obicei aplicat s'o
recunoască, și educația de astăzi, nu
conține nimic, ce întru cătra ar pute să
țină locul uneia ori celeilalte.

Cel-ce își are întregul seu învăț-
mînt dela profesori și din cărți, nu se
simte constrîns, — nici chiar atunci când
evită ispita bineînțeleasă de a se în-
greuna cu fleacuri, — ca să iee în pri-
vire ambele fețe, prin urmare nu e nici
la cugetători prea des avantajul de a
cunoaște ambele părți, și partea cea
mai slabă, pe care o știe înșira fiecare
pentru apărarea opiniei sale, e aceea-ce
intenționează s'o spună contrarului ca
răspuns.

E modă în zilele de astăzi, ca lo-
gica negativă să fie desprețuită; logica
care arată slăbiciuni teoretice sau ră-
tăciri practice, fără a preciza adevăruri
positive. Ca rezultat final, într'adevăr
o astfel de critică negativă ar fi foarte
sărăcăcioasă; dar' ca mijloc pentru a
ajunge la o oare-care cunoștință sau
convingere pozitivă — deamîna de nu-
mele acesta — nu poate fi prețuită în-
deajuns. Și cîtă vreme oamenii nu se
vor exercia în ea sistematic, nu vor
exista decît puțini *mari cugetători*, afară
de secția matematică și fizică a specula-
țiunei; și nu va exista decît o cultură in-
ferioară, luînd nota medie. Numele
știință nu-l merită în nici o chestiune,
o opinie oare-care, dacă n'a fost supusă,
îndemnată de sine sau de alții, aceluiași
proces spiritual, care în lupta vie a
ideilor trebuie purtat cu contrarul.

Când dar', ceea-ce lipsește, se do-
vedește a fi atât de necesar și atât de
greu de restabilit, — se fie oare arun-
cat nebușește la o parte atunci când se
ofere dela sine?

Dacă sînt oameni cari combat,
sau voese să combată o idee importantă,
atunci când o condece aceasta legea și
opinia publică: lăsați-ne să le fim mul-
țumitori, să ascultăm cuvîntul lor și să
ne bucurăm că este cineva care face
pentru noi ceea-ce de altcun noi înșine
ar trebui să facem, cu greutate mult
mai mare, — întru-cât mai ținem ceva
la certitudinea sau la forța de viață
a convingerilor noastre!

Ne mai rămîne să vorbim despre
una din cauzele principale, cari fac sau
voese să facă, avantajoasă divergența
de păreri, cătă vreme omenirea nu a
atins aceea treaptă a progresului inte-
lectual, care acum pare a se afla într'o
îndepărtare încă necalculabilă.

Epistolă deschisă.

— Dlui Bene Gábor, vestitul autor al *ucazului*
dela Lipova. —

Orșova, 16 Octomvrie.

Domnule jude regesc!

Cu inima plină de durere și eu
măhnire în suflet, am celit, »ucazu-
l«-tale, publicat în numărul 133 a mult
prețuitului ziar »Tribuna«.

Regret din inimă, că tocmai un
compatriot al meu s'a aflat cel mai sfă-
tos, între toți judei regesci din țeară, ca
din hiperzel neuzitogivat se comită o faptă
ne mai pomenită, față de propria lui
națiune.

Regret din inimă, că tocmai fiul
primului meu dascăl, ficiorul lui Stefan
Bene, de oare-când, fost dascăl românesc
în comuna mea natală Gurba 'și-a uitat
de sine într'atîta, încît nu s'a sfiit a
pălmui nu numai națiunea sa proprie,
ci înșasi și umbra bunului seu părinte,
care de mult zace în sinul pămîntului.

Pentru documentarea aserțiunei
mele de sus, îi aduc aminte sfatul de
aur, ce ni-l da mult regretatul tîu pă-
rinte, pe când ne aflam acasă, la vatra
părințească în timpul vacanțelor.

Știi, că de sub mîna blîndului și
de mine neuitatului tîu părinte, am eșit,
laudă Domnului, mulți cărturari, dar' de
zece-ori laudă lui Dumnezeu, puțini fa-
risei.

Îți mai aduci aminte de timpii fru-
moși, când noi foștii lui discipuli, eram
invitați la masa lui ospitală, și în de-
cursul prînzului, ori a cinei, în loc de
toaste, îndeosebi absolvenților clasei a
VIII-a ne ținea prelegeri naționale și
morale, conjurându-ne pe toți, îndeosebi
pe fiii lui, *Patriciu și Gavrilă*, că deveni-
nd odată oameni de sine stătători, devi-
când să nu uităm, că în linia primă
sîntem Români și creștini; și numai în
a doua linie, aceia-ce vom fi, advocați
ori juri, ori alteceva. Îmi aduc aminte
de vorbele lui, ca-și-când ar fi fost ieri,
și de rugăciunea lui ferbinte, în care
zicea: »Că până atunci să ne trăească

D-zeu, până-cînd vom fi Români ade-
vărați și membrii folositori ai scumpei
noastre națiuni!«

De ai curaj, te rog să mă desminți
pe calea publicității.

Dle jude! Ai uitat, că cît timp ai
studiat, atît în Oradea-mare, cît și în
Beiuș ai mîncat »țîpău« românesc, ear'
acasă prescuri românești?

Va să zică, scumpa noastră națiune,
nutrindu-te la pieptul ei te-a ajutat, ca din-
tr'un sărac prunc de dascăl, să devini
domn mare.

Ca răsplată, acum după-ce ești tare
și mare, o pălmuești peste obraz. Te
întreb deci: »Nu te temi de D-zeu, că
blăstîmul părintelui tîu te va ajunge?«

După aceste te rog să primești dela
mine salutările ce le meriți.

Fostul discipul al tătanelui tîu,
crescut ca tine, cu pîne
românească:

Petru Călcianu,
advocat în Orșova.

Prorocul „Probus“.

III.

Capitolul despre Maghiari îl întro-
duce »Probus«, cu un document, care nu
mai puțin, ca alte probe, îl arată ca
stînd foarte aproape de ministrii ma-
ghiari. El citează, îndată la început,
serisoarea pe care a adresat-o unui mi-
nistru maghiar »unul din acei rari bă-
rbați patriotici, membru al ministerului
II. al lui Auersperg, care n'a voit să
apartîină și ministerului următor, al lui
Taaffe, pentru-ca să nu fie silit a rămînd
ministru contra convingerei sale«.

Acest »patriotic bărbat« e probabil
baronul Chlumetzky, un șef al Germa-
nilor liberali, despre care se mai amin-
tește și acum, ici-colea, prin ziare devo-
tate »liberalismului« austriac, că ar fi mē-
nit să vină la cîrma Austriei, spre a
mîntui patria de »pericolul federalis-
mului«.

Reproducem și noi unele din »pa-
sajele pregnante« ale scrisoarei:

»Neunbia politică — zice foștul ministru
dela 1871 — de a deștepta la noi în mod formal
și a nutri *mişcarea naționalităților și tendențele
federalistice*, își aduce fructele sale, și ceea-ce
n'ar fi reușit să facă o mie de agenți prusiaei,
a făcut-o ministerul Taaffe cu o abilitate și o
înjeală de virtuos. Acum avem și o mare par-
tidă germană-națională, care ne lipsa până aci,
pentru-că Nemții erau până azi — cu excepția
pușinilor guchiași — Austriaci germani«.

Face apoi imputări politicienilor
maghiari, cari au privit nepăsător la
desvoltarea lucrurilor.

»Contele Julius Andrassy — continuă »pa-
trioticul bărbat« în scrisoarea sa — care cu
priviri largi și cu energia proprie lui a nimicit
la 1870 cu mare succes articolii fundamentali,
n'ar fi permis nici mai târziu, ca lucrurile să se
desvolte până la atîta, pentru-că dreptul de
veto îl avea în pericolitatea directă ce-î venia
din vedita promovare a *panславismului* Un-
gariei, și mai ales caracterului ei maghiar, cultivat
de 1000 de ani. Precum în viața comună, așa
și în viața de stat, omul are dreptul nediscu-
tabil de a ridica protest hotărît, când în casa
vecină se joacă cu focul așa, că un incendiu e
îmînt, pe când între cele două edificii nu exis-
tă nici măcar un zid de scîntare«.

După-ce citează astfel pasajele mar-
cante din scrisoarea foștului ministru
austriac, »Probus« zice:

»Această potrivită expunere a unui
politician pîtrunzător într'o poziție înaltă,
arată în iconă clară situația, care a
fost descrisă ceva mai tîrziu tot ase-
menea, dar' mult mai pregnant, într'o
foaie germană din imperiu, de o *peană
ungurească*. Acest articol, [care a apă-
rut curînd după faimoasa vorbire a lui
Komaroff, la sîrbarea Palacky, cuprin-
dea următoarele pasaje remarcabile:

»În sfîrșit se face lumină și în Ungaria,
spre a vedea încînto merge carul în Austria și
a recunoaște, că de greșit a fost, că n'au pus
pedea, la care le da prilej atât litera, cît și
spiritul legii pactului. În anul premergător încă
ar fi fost cu puțină a pune capăt pornirei blă-
stîmate din Austria, printr'o energică accen-
tuare a punctului de vedere Deák-ist. Nici n'ar
fi cutezat să încerce a stringe la pîrte pe
Nemți, dacă n'ar fi avut din Ungaria, *asigura-
rea*, că nici chiar o încercare cu *absolutismul*
în Austria, nu ar da națiunei maghiare ansă

de a rupe legăturile de comunitate austriacă, după-cum prescrie legea pactului dualistic. (În acest înțeles s'a declarat Bănyfi, în 5 Septembrie n. Red. Trib.) Astfel în Austria se simt siguri și continua cu experimentările.

»Pericolul pentru Ungaria — continuă articolul »penei ungurești« — consistă însă nu în absolutismul austriac, ci în ridicarea unui regim slavo-clerical în Cisleithania, care ar îndemna pe naționalistii din Ungaria (adeoă naționalitățile. Red.) să facă asemenea, și le-ar umple cu nădejdi pentru un federalism național în Ungaria.

Pasajul acesta ne arată temerea ce o au Ungurii, că dezvoltarea spre federalism a Austriei va influența și stările noastre din Ungaria. Următorul pasaj ne dă o explicație a ținutei rezervate, nepăsătoare, ce a observat-o și continuă a o observa guvernul maghiar:

»În Ungaria — scrie »peana ungurească« — credeau a răspunde dorinței Monarchului, observând o ținută pasivă, pe lângă asta însă mai finteau a ajunge la un pact avantajos; s'au lăsat apoi a fi înfrinși de turbulenta maghiarofobie a tuturor fracțiunilor germane, și credeau, că astfel (prin ținuta pasivă, conform dorinței Monarchului. Red.) vor pute rezolva pe sub mână o serie de afaceri naționale» (maghiare. — Congrua, autonomie, maghiarizarea școalelor, școale din Brașov?... Red.) »Făceau cu toții (guvernării) politică de curte, ear' ac' acasă făceau o politică extremă de domni în contra naționalităților.«

Acum se vede cât de fundamental greșită a fost politica dlor camerari. Centralismul german nu mai constituie, de mult, un pericol pentru Ungaria, e pericol însă federalismul slav.

Până aci se arată vederile Ungurului amic al Nemților și indignat de politica guvernului Bănyfi. În următoarele se văd opiniile Ungurului »liberal« și — semit.

»Despre Maghiari, ca și despre Nemți se poate zice — astfel continuă »peana ungurească« — că au fost trași pe sfior de clericali și ortacii acestora. Situația însăși pretindea o înțelegere între Unguri și Nemți, care nici-când se nu se fi întrerupt. Cuvântul de ordine: »Contra Maghiarilor« a fost dat de înșeși Roma, care vrea să aducă Austria mai întâiu sub un regim clerical, apoi să o desfacă de tripla-alianță. La mărșălașii civi austriaci, cari privesc numai interesele lor mercantile, cuvântul de ordine a fost primit și ei s'au grăbit a prinde parola populară. De aci vine, că în toate vâile nemților s'au văzut agitații strășnice contra Maghiarilor, chiar și din partea așa numiților moderați; Maghiarii au înțeles că deschide ochii Nemților pe cale confidențială și de poliție. Astfel s'a făcut de ambii reprezentanți ai dualismului și ai ideei de tripla-alianță s'au luat de cap după dorința clericalilor.

La acest articol observă *Probus* probabil cu laudă de sine, că »n'ar fi ușor a descrie mai potrivit situația, cum se prezenta la anul 1898, decum e făcută aceasta în articolul compus de o mână pricepută«.

1848.

Cronica anului.

Sibiul, 18 Octombrie.

Toate sunt pe picior de război! Cetea și ținutul, Sașii și Românii armați cât se poate mai bine, se deprind în manevra armelor. Dela Alba-Carolina au sosit 14 tunuri. La satul Ocna-Sibiului, stau față n față Români și Maghiari. Maghiarii din Sibiul toți sunt desarmați. Dobokai este prins și zace în temniță.

Să aude că Maghiarii au dat foc sateilor românești Mândra și A'avor.

Săcui delă M.-Oșorheiu au mai ucis pe căpitanul Zoller, un curier trimis din Viena, către general-comando. Soldații își vor lua satisfacția.

(Gaz. de Tr. nr. 83).

M.-Oșorheiu, 18 Octombrie.

Vicecolonelul Urban a intrat aci cu câteva companii de grănițeri români, după-ce veniseră și companiile polone.

(Gaz. de Tr. nr. 83).

Sibiul, 19 Octombrie.

Sosirea vameșului Dobokai, care se împartășește de ura tuturor, era s'au produs scandaluri mari. Cu sutele s'au adunat poporul înaintea tesaurariatului, unde se afla el, cerând extradarea lui, ca să-l execute. Numai

*) man... hoffte unter der Hand eine Reihe nationaler Angelegenheiten ins Reine zu Bringen (pag. 28).

*) Man trieb gemeinsame Hofpolitik und daheim extreme Herrenpolitik gegen die Nationalen (pag. 28).

cu greu și cu mare asistență militară a succedat a-l duce la casa comună, unde a fost predat comitetului de siguranță.

(S. W. nr. 112).

Din partea comitetului național român se trimit deputați prin satele din scaunul Sibiului, cari se provoacă pe Români la înarmarea și la conlucrarea comună cu Sașii.

(S. B. nr. 112).

Comitetul național român publică un apel către națiunea maghiară și seculiască din Transilvania, în care o provoacă la înfrățire și supunere la ordinele Împăratului.

(S. B. nr. 116).

Un conduct de facile, s'a aranjat în onoarea generalului Puchner la care s'au alăturat și Românii din suburbii.

(S. B. nr. 112).

Arad, 19 Octombrie.

Turburarea Românilor Comandantului Berger agitează pe Români. Se nasc ciocniri. Comisarul guvernial excoatează 6 dintre matadori.

(Kerekgyártó).

Viena, 19 Octombrie.

Schuschetka cere dela reprezentanță conscrierea deputaților cari se află încă în Viena.

Se aduce la cunoștința dietei, că armata ungurească, nefind părtinită de nici un district, s'a retras.

În Viena nimenea nu crede că Rușii ar avé de cuget a se amesteca în treburile Ungurilor.

Soldătimea din Lemberg se bucură de cele-ce se întâmplă la Viena; ca nu cumva să se întâmple ceva, s'a publicat statarii.

Viena face tot posibilul pentru apărarea sa. Toate căile sunt obsedate și întărite cu tunuri. Armata de vre-o 20 de mii este condusă de generalul B-m.

(Am. Pop. nr. 21).

Paris, 19 Octombrie.

Dieta a hotărât, că leafa președintelui Republicii să fie 600.000 de franci la an.

(Am. Pop. nr. 21).



Metropolitul Miron Romanul.

Circularul episcopului Mețianu.

P. S. Episcopul Aradului a dat din prilejul trist următorul circular: Preaonoraților protopresbiteri și onorată preoție din eparchia Aradului!

Dela metropolia noastră din Sibiul primind astăzi preaduroasa știre, că prea bunul Dumnezeu, în sfaturile sale cele nepenetrabile, a aflat de bine a chema la sine pe prea iubitul și prea demnul nostru arhiepiscop și metropolit Dr. Miron Romanul, care cu mare înțelepciune și prevedere a păstoriț biserica un pătrar de secol, ca metropolit al Românilor de religie gr-or. din Ungaria și Transilvania, și fiind convinși, că la această mare durere a întregii noastre metropolii se asociază din suflet și clerul și poporul diecesei noastre: așadar' ca și prin fapte să dăm expresiune adânc simțitei noastre condolențe, poftim pe onorata noastră preoție:

1. Ca în restimp de 6 zile după olaltă următoare, la toate bisericile noastre să se tragă clopotele, ca de obicei după morți.

2. Ca în restimp de 6 săptămâni, la liturgii să se cânte și ectenia morților, și să se pomenească numele fericitului arhiepiscop și metropolit Miron, și în fine

3. Ca într-una din Sămbetele celor 6 săptămâni, în toate bisericile noastre să se țină și parastas pentru odiena sufletului fericitului arhiepiscop și metropolit.

Mai provocând pe p. t. protopresbiteri, ea să se distribuie cu grabă fiecărui oficiu parochial câte un exemplar din această scrisoare a noastră, cu binecuvântare arhierască, am rămas.

Arad, 5/17 Octombrie 1898.

Al vostru

de tot binele voitor:

Ioan Mețianu m. p.,
episcopul Aradului.

Anunțurile familiei.

Pe lângă anunțul consistorului mai primim următorul anunț funebru:

Maria P. Cosma n. Roman, soțul ei avocat Parteniu Cosma, directorul executiv al institutului de credit și economii »Albina«, și copiii lor: Lucia A. Cosma cu soțul ei Dr. Aurel Cosma, avocat în Timișoara, Minerva, Horten-

sia și Remus, au profunză durere a vă aduce la cunoștință, că prea bunul și neuitatul lor unchiu: Excelența Sa, I. P. S. Domn Arhiepiscop și Metropolit al Românilor ort. orient. din Transilvania și Ungaria

MIRON ROMANUL,

doctor în teologie, consilier intim al Maiestății Sale ces. și reg., membru al Casei magnafilor, membru fondator al »Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român«, ș. c.

provăzător al sfintelor taine, a încetat din viață Duminecă, în 4/16 Octombrie, la orele 11 și 30 minute noaptea, după un morb îndelungat și greu, în etate de 70 de ani, din cari 50 împliniți în serviciul bisericeii în continuă luptă grea, pentru drepturile bisericeii și națiunii sale române.

Rămășițele pământești ale înaltului defunct, după săvârșirea riturilor prescrie, cari se încep Joi, în 8/20 Octombrie, la orele 10 a. m., se vor transporta din biserica parochială din Sibiul-cetate, în cimitirul bisericeii ortodoxe orientale din Suburbii-Iosefin și se vor depune în cripta pregătită spre acest scop.

Fie-i fărâna ușoară și memoria binecuvântată! Sibiul, în 5/17 Octombrie 1898.

Asemenea necrolog a dat și George Romanul, protopresbiter cu soția Emilia n. Papiu și fiii lor: Aurel și Cornel; Catinca Fașie n. Romanul cu soțul ei Paul Fașie, jude de tribunal, și copiii lor: Paul, Eugenia, Valeria, Gizela și Iuliu.

Voci din presa maghiară.

Ziarele ungurești, cari ne-au sosit azi conțin aproape toate articoli dedicați memoriei răposatului Metropolit. Traducem unele din aceste voci, cari sunt nu numai actuale, ci ne arată și unele vederi ungurești asupra vieții noastre publice.

Alkotmány scrie:

»Puțini arhieriei din țeară au fost expuși atâtor sbuciumări și amărăciuni, ca dînsul. Între Români n'a fost niciodată popular. Federaliștii îl urau până la extrem, elementele mai moderate îl considerau de vacillant și nehotărât. Ear' guvernele liberale, a căror dătorință ar fi fost a-i sprigini năsuințele culturale-politice, ascultând de spionii proprii, au zădărnicit toată activitatea Metropolitului, care ajungând în conflict cu lumea și cu sine însuși, s'a retras cu totul și a trăit exclusiv pentru rezolvarea afacerilor interne.

Ideea conducătoare i'a fost ca să lucre pentru întărirea culturală-economică și pentru concentrarea puterilor sociale a românilor, ear' în politică să se pună pe baza legii de naționalități din 1868 și să părăsească pasivitatea. Foaia lui, *Telegraful Român*, reprezenta curentul acesta. În anii 80 a și organizat un partid românesc moderat, care însă a căzut împreună cu foaia sa »Viitorul«, în urma medioerității politice a guvernului Tisza.

Noi — ziceau oamenii lui Tisza — nu pretindem moderatiune dela Români, ci supunere necondiționată. Urmarea acestei mărginiri politice a fost, că Români au ajuns cu totul sub dominațiunea federalismului. Moderatiții s'au retras, și *Tribuna* a nimicit apoi toată popularitatea lui Miron Romanul, și în aceeași vreme nu încetau intrigele lui Trefort, mai apoi ale lui Csaky, din care cauză Metropolitul a voit să abică de mai multe-ori.

Într'adevăr e de admirat moderatiunea, cu care a susținut lupta deopotrivă și în sus, și în jos.

Tineretea, direcția educației îl atrăgea către Unguri, cu cari voia să facă pace, dar' cari l'au disconsiderat și ignorat în mod nedemn, după-cum se întâmplă de regulă cu elemente naționale moderate.

Trist, dar' adevărat. Cel din urmă act politic al Metropolitului a fost circularul millenar, care la tot șirul respiră amărăciune, dar' în care se exprimă cu multă sinceritate simțimentul conștiințelor sale. Ca prelat greco-oriental nu a fost inamic așa declarat al Unirei ca Șaguna, dar' dacă credințioșii lui strimtau pe greco-catolici, privia lucrul cu bucurie vedită, dar' tăcea. Mai de multe-ori le-a făcut greco-catolicilor observarea, că sunt federaliști, deși credințioșii lui încă erau federaliști. Mișcarea memorandistă a reprobato, dar' n'a avut destulă putere și destulă — se spunem adevărul — autoritate să o oprească.

E greu de constatat, cine i'a cauzat mai multă amărăciune; guvernele liberale cu mărginirea lor politică ne mai pomenită, sau federaliștii cu agitațiunile lor vehemente. El nu a fost liberal. Proiectele de lege politice bisericesti nu le-a votat.

Recepțiunea Jidanilor însă a votat-o, căci a fost tras pe sfioră pur și simplu. I-au spus, că dacă nu o votează, proiectul se respinge și în săptămâna viitoare ajunge earăși la desbatere, când el și cu episcopii colegi nu vor fi de față din cauza deschiderii sinodului; astfel proiectul va triumfa. El credea că la desbaterea specială va avé să cadă de sigur, și la aceasta a votat însuși contra, dar' — înzădar. Reușirea proiectului l'a revoltat, și a înțeles că votul lui a fost fatal. Înaintea Românilor și-a pierdut cu aceasta și cea din urmă scănteie de popularitate. Circularul millenar n'a ajutat nimic. În sfârșit după un morb îndelungat

moartea l'a scăpat de o viață plină de suferințe și decepțiuni. Mitra a fost adevărată cunună de spini pentru dînsul. Ungurii cu simțimentele nepreocupate îl pot însoși la groapă cu adevărată condolență.

Magyar Hirnap scrie între altele:

»Miron Romanul a fost unul din puținii, cari și-au păstrat patriotismul în sinul bisericeii române gr-or.

A fost dușman al agitațiunilor naționale, și a cercat să le extirpeze din biserica sa.

Ațitarea aspirațiunilor naționale ultraiste i-se părea în contradicție cu țința sa și nu a cunoscut mîșune mai nobile, ca susținerea bunei înțelegeri între Unguri și Români.

Carierea preotească a lui Miron Romanul a fost una din cele mai frumoase și înalte. Cei-ce au trăit în jurul lui pomenește nenumărate casuri despre bună-tatea inimii, simțimentele umanitare și blândețea deobligătoare a Metropolitului. A fost adevărat model de a arăta cum, aparținând naționalității române, poți să fii patriot și Ungur bun.

Egyetértés scrie: »Metropolitul Miron a stat 25 de ani în fruntea bisericeii greco-orientale maghiare (? Red. Trib.), și în acest restimp a trecut prin multe restriști și a suferit multe nedreptăți dela credințioșii sei, cu toate-că singurul scop ce l'a avut, a fost să ferească pe Români din Ungaria«.

După-ce spune că în politică a fost moderat, continuă:

»Asupra credințioșilor sei influența cu deosebire prin blândețea și prin rara sa bunătate și afabilitate. Pe lângă aceea, că a făcut mult pentru promovarea culturii Românilor și îmbunătățirea stărei materiale a poporului, nu și-a uitat nici de datorințele față de patria maghiară«.

Pesti Napló zice între altele: »Ca politician suprema lui dorință era rezolvarea contrastelor dintre Maghiari și Români și de aceea a și avut să suferă mult din partea ziarelor române ultraiste. Neconștient i'au făcut impuțări pentru simțimentele sale, ba *Tribuna* din Sibiul a mers — terribile dictu — până a-i scrie numele ungurește. Ungureștea vorbă și scria așa de perfect, cum puținii dintre Români. Unui corespondent al nostru, care vorbă cu el despre chestiunea naționalităților i'a zis odată, că temeiul politiceii sale e: a fi Român bun și patriot cinstit. E convins, că rezolvarea chestiunii române există deja de mult în constituțiune, trebuie executată numai până la o literă legea despre naționalități«.

Pregătiri de înmormântare.

Aseară au sosit dela Arad P. Sa Episcopul Mețianu, însoțit de Preacuvioșia Sa archimandritul Hamsea, și au luat cuartir la vicarul Dr. Il. Pușcariu.

Dela Arad vor mai sosi încă delegații consistorului și ai corpului profesoral, cari vor aduce și mai multe cununi.

Azi-dimineață a sosit dela Caransebeș P. Sa Episcopul Popea, însoțit de archimandritul Musta, luând cuartir la cunnatul seu, dl. N. Penciu, jude reg. în pensiune. P. S. Lor s'au prezentat azi la reședință, au privit catafalcul, și au exprimat condolențele lor.

Programul înmormântării.

Consistorul archidieceșan a dat următorul program:

1. Marți, în 6/18 Octombrie, la 9 ore dimineață rămășițele pământești ale răposatului arhiepiscop și metropolit se expun în reședința metropolitană până Mercuri, în 7/19 Octombrie, la 12 ore din zi; întrarea va fi pe scara principală, — eșierea pe scara din curte.

2. Joi, în 8/20 Octombrie, la 10 ore a. m. se vor săvârși în biserica parochială din cetate riturile prescrie, — după a căror terminare conductul funebru pleacă spre biserica parochială din suburbii Iosefin, în al cărui cimitir se vor așeza rămășițele pământești.

Conductul trece prin strada Măcelarilor, Piața-mică, Piața-mare, strada Cisnădiei, strada Schewis, până la biserică, în următoarea ordine:

a) un cleric îmbrăcat în stichariu negru duce crucea cea mare neagră;
b) elevii seminariali câte patru în rînd, cu profesorii;
c) poporul credințios câte 4 în rînd;
d) preoțimea noastră câte 4 în rînd;
e) crucea cea dela mormânt, purtată de un cleric îmbrăcat în stichariu negru;
f) corul cântăreților;
g) doi clerici în stichare negre, purtând lumini;
h) arhieriei și preoții slujitori;
i) carul funebru cu coșciugul;
k) consistorul metropolitan și archidieceșan plenar; reprezentanții diferitelor corporațiuni, și oaspeții, după categoria lor.

Sibiul, 5/17 Octombrie 1898.

Consistorul archidieceșan.

După-cum aflăm, acest program suferă o mică schimbare. Ceremonialul funebru se va începe mâine, nu la 10, ci la 9 ore.

Cununi.

Sicriul Metropolitului e împodobit și până acum cu mai multe cununi frumoase, mai ales din partea familiei. Măne însă vor urma cele mai multe. Astfel dela Arad vor depune câte o cunună: P. Sa Episcopul Mețianu, consistorul archidieceșan, corpul profesoral de seminar, și elevii seminarului.

O cunună frumoasă a depus astăzi în numele protopresbiterilor din archidieceșă părintele N. Mănegușiu. Cunună are o bandă lată de tricolor național.

În numele dluui Tache Ionescu, fost ministru al României.

Mutarea în biserică.

În timpul când scriem aceste șire — 4½ ore — s'a sfârșit vecerica, la care au asistat ambii arhieriei, mulți protopopi și preoți. Întreagă biserica e îmbrăcată în dolii. Cortejul se pornește acum din biserica parochială la reședință, purtând fiecare preot lumini în mână. Urmează transpunerea sicriului în biserică.

Cronica zilei.

Sibiul, 19 Oct. n.

M. Sa Monarchul a distribuit din caseta privată 100 florini pentru edificarea bisericeii române greco-orientale din Baia.

DI senator Stroe Beloescu, bine cunoscut pentru actele sale de filantropie, s'a înscris ca membru fondator în societatea culturală a Românilor din Bucovina, cu o taxă anuală de 200 fl.

Curte cu jurați în Arad.

»Trib. Pop.« scrie: Ministrul de justiție a invitat primăria orașului nostru să facă înscrierea cetățenilor din sinul cărora va avé să se tragă la sorți jurații, cari vor compune curtea cu jurați ce se va institui în Arad la Anul-Nou, deodată cu punerea în vigoare a noii proceduri penale.

Sultanul turcesc, care primește azi ca oaspe pe împăratul Germaniei, e cel mai avut om din Europa. Venitele ca Sultan se urcă la 11 milioane, ear' averea privată îi aduce cel puțin 5 milioane florini anual. Dar' ce folos de avere, dacă nu o poți folosi în tihnă! Săbia lui Damocle îi atrîna deasupra capului, și bietul Sultan nu știe de unde are să-i vină sfîrșitul. În palatul de pe malurile Bosporului nimenea nu știe unde va petrece Sultanul ziua sau noaptea următoare. Toate le săvîrșește sub cea mai strictă rezervă. Are cel puțin cincizeci de sale de dormit, dar' nimenea nu știe în care doarme. Chilaiile sunt provăzute cu uși de fer, cu încuieri secrete, și părășii sunt plini de uși ascunzătoare secrete. Astfel doarme puternicul Sultan al marelui imperiu otoman.

Căldură de toamnă. E toamnă târzie, s'au scuturat deja frunzele și lanurile sînt pustii, dar' totuși de vre-o câteva zile o căldură binefăcătoare ceacă să ne amăgească gândul, că iarna se apropie. Zăpada ce căzuse pe munți s'a topit, o căldă adiere trece de-alungul firei, aducându-iți aminte zilele primăverii. Dar' primăvara e departe... căldura amăgitoare va trece și ea, ca toate amăgirile. Arborii despoiați de frunze nu se mai încred nici ei căldurii; ei mișcă a desnaideje ramurile uscate și par a spune: »Lasă... e trecătoare căldura asta. Știm noi, că vine iarna!«

Creta. Poarta nici până acum n'a dat răspuns categoric la toate condițiile din ultimul celor patru puteri.

Troupele internaționale și-au așezat tabăra în afară de Canea și s'a decis, că dacă până în 18 c. va fi sosit răspunsul Sultanului, orașul va fi închis de trupele internaționale. Creștinii și sudii străini au părăsit Canea.

Mark Twain, umoristul de renume al Americii petrece de prezent cu familia în Viena, lucrând la o nouă operă.

Bietii Jidani. Curentul antisemit voește să-i expulzeze pe Jidani în Palestina, ear' autoritățile turcești din Palestina îi dă afară cu multă grabă. Încă înainte cu câțiva ani guvernul turcesc a dat porunca, că Jidanii austriaci, ruși și români să nu se mai așeze în Palestina. Ordinațiunea aceasta nu prea a fost băgată în seamă; Jidanii sosiau cu droaia. După-cum scrie »Standard«, marele vizir a dat porunca, că nici un Jidan, fire-ar el de ori-ce naționalitate (!), să nu mai cuteze a pune piciorul pe pământul Palestinei, dacă nu dă garanță, că în restimp de 30 de zile earăși părăsește țeara. Astfel bietii Jidani ar fi să ajungă la soartea Țiganului între două pite, dacă n'ar exista pe lumea asta și o țeară ungurească!...

Testamentul împărătesei. Din Viena sosește știrea, că împărăteasa a dăruit de erede universal pe fiica sa *Gizela*, principesa de Bavaria. Curtea și servitorimea împărătesei s'a desființat. Toți cei din serviciul ei, pe lângă donuri primesc și pensune. Astfel o femeie din Iglau, care însoțea pe împărăteasa pretutindeni și îi pregătea băi a primit 600 fl. cadou și 360 fl. pensune anuală. Fata din casă a împărătesei, pe lângă cadoul prețios ce a primit, va avea și salariul de mai înainte.

Di Aurel Trif, colaborator la »Tribuna Poporului« a primit deja înștiințarea dela Curie, că cererea sa de nulitate — despre care am luat act în nrul 207 — a fost respinsă.

— Aceași curie a respins ieri recursul de nulitate al redactorului dela »Narodni Noviny« Ambrosiu Pictor, condamnat pentru »agitatie« la opt luni temniță de stat și 600 fl. amendă.

Vivat sequens!...

Dramă pe mare. Vaporul »Mohegan« în reînnoțirea cătră America a suferit naufragiu în apropierea capului Lizard. Un pasager scăpat ca prin minune povestește amănunte grozave. Era negură deasă, căpitanul luase dispoziții ca să se dea signalul neîntrerupt pentru evitarea ciocnirii cu alt vapor. Deodată pasagerii simțesc o sguduitură grozavă. Vaporul se iberse de o stâncă. Spaima era de nedescris. Marinarii alergară la pompe, dar' era înzădărat, apa se ridica din ce în ce. Pe bordul naiei și în jurul esirilor se desvoltă o luptă desperată. Fiecare se gândia numai la sine, călcând în picioare pe ceilalți. Pasajerul scăpat cu viața spune că a sărit în mare, voind să înoate până la mal.

Era întunec, și neputându-se orienta se acăță de o bârnă, cu ajutorul căreia se susțină opt ore deasupra apei. O fată tinăru luptându-se cu valurile, îl rugă s'o scape. Plângând îi spunea, că e tinăru și nu vrea să moară. Dar' pasajerul era obosit cu deservire și nu o putu scăpa. Abia în un târfzu sosi o naie mântuitoare din Falmouth, care scăpă pe pasager și încă pe vre-o treisprezece, cari erau acățați de frânturile naiei. Ceialalți au dispărut în valuri.

Fără »stempel«. Un anumit candidat de patriot, voind să-și maghiarizeze numele a înaintat la ministru o cerere în acest sens, dar' a aflat de bine a nu pune timbru pe petițiune, de oare-ce cinci pițule sunt totuși bani, cari plătesc mai mult ca un patriot de cinci pițule. Fianții însă patrioți mai de baștină l-au pedepsit; prișnășul nu a plătit pedepsa și astfel treaba a ajuns la execuție, făcând patriotului o mulțime de spese. Apoi se nu fii pesimist?!

Calumniile ce presa maghiară a aflat de cuvintă a le aduce părintelui Văftan din Arad în cauza tricolorului maghiar, după cercetarea volnică ce s'a făcut — s'au adevărit lipsite de orice basă reală. Comitetul parochial în ședința din 16 l. c. protestând în contra procedurii nevrednice, a luat concludul, de a face arătare P. S. Sale dlui episcop, cu rugarea ca să întrevină la locurile competente, și să oprească pentru viitor astfel de abuzuri.

Înveninare de sânge. Ioan Petrovich, fiul fostului ministru de finanțe sârbesc a murit la Viena, în urma înveninării de sânge. În zilele trecute tinăru s'a tăiat la un deget cu cuțitul ce-l întrebuința la secționare în institutul patologic. Aceasta l'a causat moartea.

Știri mărante. Extravaganta Simli Mariska, care femeie fiind purta talar prețios — a nebulit.

— În comitatul Ciucului frigul e de cinci grade.

— În Sâmbăta trecută doi copii ai contelui Hadik au murit otrăviți. S'a introdus cercetare.

Venitul dărei de consum pentru orașe și sate.

Ministru de finanțe a prezentat parlamentului spre desbatere un proiect de lege despre regularea interimală a venitelor ce le aveau orașele și satele din Ungaria din încassarea dărilor de consum.

Se știe, că cu 1 Ianuarie 1899 intră în vigoare noua lege, sancționată deja, în sensul căreia în viitor nu vor mai încassa orașele și satele darea de consum după alcool, zahăr și bere. Încassarea dărilor de consum (cunoscute sub numirea de accize) o va face statul direct prin oficiile sale financiare.

Prin această schimbare radicală a modului de încassare orașele și satele îndură o mare pierdere, — nu vor mai avea în viitor însemnatul venit dela exarândarea dreptului de a încassa dările de consum (accizele). Vor pierde apoi și darea suplimentară ce se încassa după darea de consum.

Proiectul de lege amintit are de scop să asigure o despăgubire pentru

orașele și satele lipsite de un însemnat venit prin reforma încassării de consum.

În cele următoare amintim principalele dispoziții ale proiectului prezentat spre desbatere.

Orașele și comunele, cari pe basa §. 69 din art. de lege XXXV. din 1888 au dreptul la o anumită parte din venitul curat provenit din regia de cărcimărit, vor primi dela 1 Ianuarie 1899 o remunerație din partea statului. Această remunerație o va solvi statul în două rate anuale (în 30 Iunie și 31 Decembrie) în sumă egală cu venitul mediu ce l-au avut orașele și satele anual, între anii 1895—1897.

Orașele și satele dela 1 Ianuarie încolo nu mai au dreptul să încasseze nici un fel de dare sau competență pentru consumația sau importul acestor fel de articole, care formează basă de dare pentru stat, (precum: vin, carne, zahăr, bere, alcool și oleiuri minerale). Excepțiune se face numai cu competența pentru pardosire, pe care orașele au dreptul să o încasseze și în viitor și pentru articolele de consumație amintite. Se mai poate face apoi excepție în unele cazuri cu anumite competențe, a căror încassare o permite la cerere ministrul de resort.

La 1 Ianuarie 1899 se vor cassa toate dările suplimentare și orice competențe isvorite din dările de consum.

La cerere, orașele și comunele petente vor primi dela ministrul de interne în conțelegere cu cel de finanțe, concesiune pentru a încassa și dela 1 Ianuarie încolo o dare suplimentară de până la 20%, după darea de consum a vinului; după darea de carne asemenea vor pute încassa un supliment de până la 25%. Asemenea și după darea de alcool în anumite împrejurări, orașele și satele pot avea concesiunea ministerială pentru a încassa o anumită sumă, ca dare suplimentară.

Această dare suplimentară se poate exarândă deodată și la olată cu dările erariale după consumul de alcool, bere și zahăr. Acest favor însă trebuie cerut dela ministrul.

Proiectul cuprinde apoi dispozițiile excepționale ce ar fi să se aplice pentru cazul, când comunele și orașele nu și-ar pute ecilibra paguba în urma reformei încassării dărilor de consum.

Atragem atențiunea reprezentanțelor și fruntașilor nostri asupra favorurilor ce le pot avea și după intrarea în vigoare a legii despre încassarea dărei de consum. Dacă lipsa cere — să se și folosească de aceste favoruri.

V. C. O.

POSTA REDACȚIUNII.

I. B. Sistarovec. Expresiuinea de »subcomite suprem de comitat« e absolut rea. Nu numai că nu e românească, ci e chiar fără nici un înțeles. Românește se zice »vicecomite«. Pagubă deci de disputa d-v.

Tribuna Literară.

Țăranul în România.

— Conferință ținută în seminarul rectorului universității G. Schmoller, la Berlin —

de

George D. Creangă.

(Urmare și fine).

E just, că starea actuală a țăranului în România în urma faselor prin cari a trecut și a timpului scurt de când a fost eliberat, prezentă o iconă puțin satisfăcătoare, însă nu e de negat, că s'a făcut foarte mult pentru ameliorarea lui. Regele cât și guvernul, precum și alți oameni cu influență și cu interes de popor și-au îndreptat toată activitatea pentru ridicarea stărei țăranului. În expunerea ce am făcut n'am avut în vedere decât starea fericită a țăranilor din vestul Europei ce deosebire din Germania și Franța, încât e evident, că această comparație mi-a permis să arăt puține avantaje la țăranul român; nu e însă mai puțin adevărat, că în o paralelă cu populațiunea rurală din celelalte state balcanice, n'ar pute înregistra decât în mare parte progrese pentru țăranul din România — această țeară, care prin avântul cultural ce și-a luat în timpul din urmă a dat naștere unei diferențe enorme între celelalte state din Orient, având menirea a forma odată focarul culturii din Balcani. Am fost cât se poate de obiectiv, căci cauza răului fiind

cunoscută, ușor se pot lua, precum s'au și luat dispozițiuni de ameliorare.

Dacă până în prezent starea țăranului nu e atât de fericită, în schimb progresul general al țerei nu poate fi decât foarte satisfăcător și pot afirma, că diferența între locuitorii urbani și rurali e așa de mare, încât cineva ar fi îndreptățit a crede, că în aceeași țeară locuiesc 2 popoare cu totul diferite. Rețeaua căilor ferate a trecut peste 3000 chm., exportul și importul României a crescut dela eliberarea ei în mod considerabil; exportul de cereale în anul 1894 a fost de 1,905.225 hl. în valoare de 256 mil. fr., ear' comerțul întreg 716.3 mil. fr.; cultura pământului se face în mod tot mai rațional și mai intensiv, în comunele urbane s'au înființat numeroase licee și gimnasiuri, ear' în cele 2 capitale și câte o universitate și alte institute superioare de cultură.

Cu deosebire Regele Carol în discursurile sale de tron a arătat în repetite rânduri dorința arzândă de a ridica starea economică a țerei și în special a țăranilor și o comparație a principalelor dăunăre din 1859 cu regatul român de astăzi ne poate convinge într-o cât Regele a știut să-și realizeze dorința pentru ridicarea României pe teren economic, cultural și politic.

Ar fi cât se poate de dorit, că țăranul să fie cu totul scutit de influențele politice, căci prin aceste influențe totdeauna nu l'a sa cauzat decât prejudicii. Tot astfel se poate zice și de influențele social-democratice, cari caută a găsi proletariatul în populația dela țeară. Astfel de oameni cu idei inverse stărilor actuale nu pot aduce nici-când un folos țăranilor și experiența din anul 1888 ne întărește în această credință. Numai Regele, care a ridicat țeara la România de astăzi, numai guvernul, care a făcut foarte mult pentru ameliorarea țăranului, numai unii bărbați cu influență, conști și cu dragoste de popor, sînt singurii factori, cari în împrejurările actuale vor pute conduce și mai departe opera începută dela eliberarea țăranului, căci pentru-ca țăranul să fie talpa țerei, trebuie ca singur să aibă o basă puternică economică și culturală spre dezvoltare și progres.

INFORMAȚIUNI.

»Jurnalul societății centrale agricole din România«. Apare la 1, 10 și 20 ale fiecărei luni în București. Abonamentul costă 10 lei pe an. Anul VIII, nr. 28 din 1 Octomvrie 1898 are următorul cuprins: Expoziția și alergările dela Constanța, de dl N. Filip. — Recoltele noastre, de dl Crist. D. Stăncovici. — Asupra culturii albinelor. — Expoziția de fructe și pomi roditori din palatul ministerului domeniilor, de dl P. L. — Cutia cu scrisori. — Informațiuni. — Diverse. — Buletin agricol. — Anunțuri.

Bibliografie.

»Naționalitatea«. Societatea noastră »Tipografia« a scos într-o elegantă broșură interesantul studiu de Max Nordau despre »Naționalitate«. Valoarea acestui studiu este cunoscută cetitorilor nostri, limbajul frumos în care »Rosmarin« al nostru a știut să-l îmbrace e gustat deja de cetitorii nostri, căci în »Tribuna« s'a publicat mai întâiu. Vorba era numai ca interesantele observațiuni originale ale genialului autor să nu rămână respirate prin atâția numeri de ziar, ci să fie colectate într'un mănunchiu, mai accesibile la cetii și meditat. Aceasta a implinit-o »Tipografia« când a retipărit articolul din »Tribuna« în broșura de față. În estensiune de 40 pagini tipărite frumos pe hârtie fină, această prețioasă broșură se trimite francat pentru 25 cr. A se adresa la librăria »Tipografia« societate pe acțiuni în Sibiu.

»LIGA ROMÂNĂ« DESPRE

»LUPTELE ROMÂNILOR«.

Liga Română scrie următoarele despre broșura noastră »Luptele Românilor«:

»Tribuna« din Sibiu a avut buna idee de a scoate în broșură »Luptele Românilor«, o serie de articole publicate în numerele sale de toamnă de dl Doctor Romanus.

Alte cărți, apărute până acum în chestia națională privesc mai mult actualitatea, pe când lucrarea dlui Romanus îmbrățișează într'un breviar trecutului acestor lupte combinându-l cu actualitatea.

Sub raportul acesta, ea vine oarecum să completească tot ce s'a scris în chestia națională de vre-o 7—8 ani încoace. În aceasta residă nota cea mai bună și mai înaltă a cărții.

Deosebit autorul, pentru a o face pe cât se poate mai accesibilă a avut grije de a o feri de orice balast plictisitor și a-i da o limbă aleasă. Așa, că expunerea întreagă nu e numai succintă, fidelă și clară, dar' ea devine și atractivă.

Aceste calități nouă vor face de sigur ca lucrarea dlui Romanus să fie prețuită pretutindenea. Mai ales însă în România, unde trecutului chestiei transilvane e foarte puțin cunoscut. De aceea o și recomandăm cu toată convingerea și căldura, ca pe unica carte cu garul de a introduce pe cetitor mai comod în deplina cunoaștere a chestiei naționale.

La »Tipografia«, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare următoarele noutăți musicale:

Les beaux yeux. Valse pentru piano de Mathilde Mironescu fl. 1.—
Tărăncuța. Cântec popular pentru voce și piano de Costache Moianu „ —50
Hora înfrățirii pentru piano de P. G. Nițescu „ —75
La tine copiliță dragă. Romanță de Dorianu „ —50
Toujours avec argent. Polca franceză pentru piano de Sig. Paulmann „ —50
La blonde. Polca mazurca pentru piano de Sigismund Paulmann „ —50
Turda. Marș patriotic de Paulmann „ —50
Hora reginei. De Sig. Paulmann „ —25
Sărba păpușelor. De Sig. Paulmann „ —25
Marș turcesc. De Sig. Paulmann „ —25
Intermezzo pentru piano de M. Capșa „ —50
Les fleurs de Maiu. Valse de Ant. Cirillo „ 1.—
Sărba oficerilor. De C. Dimitrescu „ —50
La fille du Marin Vals de Ivanovici „ 1.—
Daisy Bell. Valse (All Right) de C. Kaps „ —75
Liniste. Vals pentru piano de Dimitrie St. Cristide „ 1.—
Am. plans. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Chirillo „ —75
Săgarătatea. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Chirillo „ —75
Claire. Polca pentru piano de Alph. N. Ochialbi „ —25
Institutele-Unite. Vals pentru piano de Carol Decker „ 1.—
Sărba Bucureștilor, pentru piano de Const. Dimitrescu „ 50.—
Sărba mirilor. De Const. Dimitrescu „ 50.—
Iubileul. Marș de Gh. Fontino „ 75.—
Surorii. Hora de Gh. Fontino „ 50.—
Elisa. Polca franceză de G. Ionescu „ 50.—
Zéphir. Polca mazurca de G. Ionescu „ —75
Souvenir de Zürich. Polca mazurca de Anton Kneisel „ —50
Pas de quatre original. De Mayer Lutz „ —50
Gavotte de la Princesse »Marie« de Michel Margatescu „ —75
Ai plans și tu vr'odată? Romanță pentru voce și piano de Ernest I. Alexandrescu „ —50
Nu înțeleg. De E. I. Alexandrescu „ —50
Pictoriul De E. I. Alexandrescu „ —50
Un fir electric. De E. I. Alexandrescu „ —75
L'Affection. Polca franceză pentru piano de C. D. Belortu „ —40
De Brailă la Gènes. Galop pentru piano de C. D. Belortu „ 50.—
Sărba Bucureștilor, pentru voce și piano Ioan D. Burlan „ 50.—
Sărba Bucureștilor, pentru voce și piano de Ioan D. Burlan „ —50
I. Villacrose. De ce 'mi-ai zis odinioară, romanță „ —75
Radu D. Rosetti. E vre-un loc uitat de oameni, reverie pentru voce și piano I. Paschill. L'amitié, vals „ —50
R. van Saanen, cuvinte de M. Eminescu „ 1.—
Doina codrului „ —75
Ioan D. Burlan. Amintiri din Breasta, sărba pentru piano „ —50
I. Braunstein. Rêve du Matlot, vals pentru piano „ 1.—
G. Vasiliu. Dreamstul Zăvoaiului, horă „ —75
C. Felix. Cuvinte de I. Dorianu. Vals conjugal pentru voce și piano „ —50
I. Paschill. Cuvinte de I. Dorianu. Așa 'mi-e scris, romanță pentru voce și piano „ 50.—
F. Domeier. Soirées de Bucarest, vals „ 1.50
A. Cirillo, Emilie, polca mazur pentru piano „ —50
D. D. Voreas, Mignon, polca mazur „ —50
I. Dicker. Punct și virgulă, polcă pentru piano „ —50
Polizo-Micșunești. Douce-Nuance, vals „ —40
Gr. Ciurea. Ferdinand-Marș „ —50

La comanda de din afară se se adaugă pentru porto postal încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

Teatrul orașenesc în Sibiu.

Joi, 20 Octomvrie n.

EIN ERFOLG.

Comedie în 5 acte, de Paul Lindau.

Începutul la 7 ore seara.

Sosiți în Sibiu.

În 19 Octomvrie n. 1898.

Hotel »Impăratul Romanilor«. Musta, archimandrit din Caransebeș; Vrașmas din Borgo-Prund, Monda din Borgo-Bistria, Pécariu din Ilia-murșană, Russan din Alba-Iulia, Măneștii din Tîrgul-Mureșului, protopopi; Schwegler din București; Fașie cu soția, jude de tribunal din Oradea-mare; Rösler, preot din Sibere; Pater, profesor din Cluj; Miketa cu soția din Șomartin, Lessel din București, ingineri; Löwinger, Neumann, Schöfeld, din Viena, Böleskey, Kunst, Schlesinger, din Budapesta. Teutsch din Sighisoara, comercianți.

Hotel »Meltzer«. Căndea din Avrig, Todoran din Cetatea-de-baltă, Domșa din Orăștie, protopopi; Theodosiu, proprietar din Hajeg; Pindur, econom din Avrig; Hamsea, director seminarial din Arad; D-na Irimie cu fiul, privată din Hondol; Abend, profesor din Aiud.

Hotel »Habermann«. Hurray, notar din Șaros; Balouschek, mașinist din Orăștie; Janko din Tarda, Florin din Păclisa, Illea din Cudjir, practicanți forestieri; Haut, voiajor din Budapesta.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 17 Oct. n. 1898

Săminte		Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.		Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	
			dela	până		dela	până
Grâu							
Bântănesc nou		75	9.10	9.15	76	9.20	9.25
Grâu de Tisa		75	9.25	9.35	76	9.3	9.40
Grâu de Pesta		75	9.20	9.30	76	9.3	9.40
Grâu de Alba-Reg.		75	9.25	9.35	76	9.45	9.50
„ Bacica		75	9.35	9.40	76	9.45	9.50
Grâu ung. de Nord		75	—	—	76	—	—
Săminte vechi ori noue		Soiul	Calitatea per hect.		prețul per 100 chilogr.		
					dela	până	
Săcară		prima	70—75	7.35	7.40		
Orz		de nutreț	60—62	5.60	6—		
		de vîns	62—64	6.50	7—		
		de bere	64—66	7.80	8.75		
Ovăș		bănt.	39—41	5.75	6.05		
Cucuruz (porumb)		de alt soi	—	5.20	5.25		
			—	5.15	5.20		
Meiu			—	12.25	12.75		
Hrișcă			—	—	—		
Mărfi pe termen.	Grâu	Mart-Apr. Sept.-Oct.		8.53 8.90			
	Cucuruz	Main-Iun. Iulie-Aug.		4.68 5.70			
	Ovăș	Mart-Apr. Oct.	Rail pr. 100 chilogr.	5.50			
rodute diverse		Soiul			Cursul		
					dela	până	
Sém. de trif.		Lucernă unguroască	—	—	—	—	—
„		roșie	—	—	—	—	—
Oleu de rap.		rafinat	—	—	—	—	—
Uns. de porc.		dela Pesta	62.—	62.50	—	—	—
„		dela țeară	—	—	—	—	—
Slănină		svetată	—	—	—	—	—
„		afumată	61	62.—	—	—	—
Sân		—	—	—	—	—	—
Prune		—	—	—	—	—	—
Lăctar		slavon, nou	—	—	—	—	—
„		bântănesc	—	—	—	—	—
Miere		brută	—	—	—	—	—
„		galbînă străcurată	—	—	—	—	—
Ceară		de Rosenau	—	—	—	—	—

Curzul pietii din Sibiu.

Din 19 Octomvrie n. 1898.

Hărte-monetă română	Cump.	9.48	vînd.	9.52
Lăre turcești	—	—	—	—
Imperial (15 R. aur)	—	19.—	—	19.10
Ruble rusești 100 l.	—	128.75	—	127.50
Galbeni	—	5.62	—	5.67
Napoleon-d'ori	—	9.50	—	9.54
100 Marcs germane	—	58.52	—	58.80
Livre sterling	—	11.90	—	12.—

Bursa de Budapesta.

Din 17 Octomvrie n. 1898.

Renta de aur ung.	6 1/2	—	—
„ „ „ 4 1/2	—	—	—
„ „ val. cor. 4 1/2	—	102.25	—
Imprumutul căilor ferate ung.	—	121.50	—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)	—	122.50	—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	—	102.—	—
Bonuri rurale ung.	—	98.—	—
„ croate-slavone	—	99.—	—
Obligațiunile desp. regalilor	—	101.50	—
Imprumut cu premiu ung.	—	156.—	—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	—	140.—	—
Renta de hărte austriacă	—	102.50	—
„ de argint austriacă	—	102.25	—
„ de aur austriacă	—	128.50	—
Losuri austriace din 1890	—	160.25	—
Acțiunile băncii austro-ungare	—	955.—	—
„ „ de credit ung.	—	—	—
„ „ de credit austr.	—	—	—
Scrisuri fonciare ale institutului de credit și economii »Albina«	—	102.—	—
Argintul	—	5.69	—
Galbeni împărătești	—	5.65	—
Napoleon-d'ori	—	9.51	—
Mărci 100 imp. germane	—	58.85	—
London 10 Livres sterlingi	—	120.15	—

Bursa de Viena.

Din 17 Octomvrie n. 1898.

Renta de aur 6 1/2	—	—
Renta ung. „ 4 1/2	—	122.20
Renta „ „ 4 1/2	—	100.—
Imprumutul căilor ferate ung.	—	122.—</

Depositul fabricii de încălțăminte din Mödling,

str. Cîsnădiei 20.

Sibiu.

Recunoscut ca cel mai bun izvor pentru procurarea de încălțăminte durabile și ieftine.

Este deci un avantajos neprețuit, ca înainte de a-ți procura încălțăminte pentru toamnă și iarnă, să cercetezi [1862] 15-16

depositul de încălțăminte din Mödling.

Papuci cu zug, simpli și împodobiți dela fl. 3.— în sus.
Papuci de dame, cu zug dela 2,80 în sus.

Cisme pentru domni, papuci de pânură și pânză, papuci euptușiți de iarnă, pentru dame, domni, copii, forma cea mai plăcută, alegere după plac, prețuri potrivite, durabilitate mare, se pot căpața numai în

Depositul fabricii de încălțăminte din Mödling,
str. Cîsnădiei 20. Sibiu.

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Iubire“, *poesie* (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
- „Dan“, *roman*, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75
- „Dan“, *roman*, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. 64 cr.
- „Din goana vieții“, *ediția III.* (1895) fl. 1.75.
- „Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.
- „Icoane sterse“, *nuvele*, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.
- „Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

— Cel mai nou volum de nuvele: —

„În vîltoare“, *nuvele*, editura Mișcoșescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

În strada Lungă (Langgasse)
sînt de vânzare [1890] 3-3

două intravilane de edificat.

Informațiuni la proprietarul
Bespaletz, strada Oenei (Burger-
gasse) nr. 20.

A apărut la
„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu

Cartea Stuparilor săteni

de
Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea
„Reunelul rom. de agricultură din comitatul Sibului“.

Prețul 85 cr. plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei
cărți folositoare a umplut un gol adînc simțit
în literatura stuparilor. Broșura este scrisă
de un fruntaș învățător, stupar priceput. Ea
trătează pe scurt tot de ce are trebuință un
stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii
pentru școlarele noastre de tot soiul.

Se vinde la

„Tipografia“,
societate pe acțiuni în Sibiu.

A apărut și se află de vânzare la Librăria
„Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu:

Lupta pentru drept

de
Dr. Rudolf de Jhering

traducere

de
Teodor V. Păcățian.

Prețul 1 fl. v. a.

Această carte ar trebui să o citească și studieze

— fiecare Român,
— luptător pentru
— dreptul național.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu preț redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipirus Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărălnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legenda populară din giulul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu preț redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărșea cu trei picioare. Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Gevrey. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărălnic. Novellă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vîntură-Teasă. Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din poveștile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 80 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarciul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proșilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nuciu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislanoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domisoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 26 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalina pînărarul. Poveste de Nicolae Trambitoni. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Ildoaș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire
librarilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recuise de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuează repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și conceput, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA „TRIBUNEI“ ȘI A „FOII POPORULUI“

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Dictionar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu.

Strada Poplăcii Nr. 15.